

1981
ISSN 0134-2266
NR.12 **TÄHEKE**

Laps nukrutseb särava kuusepuu all

LEELO TUNGAL

NÜÜD PAOKIL ON UUSAASTA VÄRAVAD,
JA KÜÜNLAD NEED SIRAVAD-SÄRAVAD.

ÜKS LAPS AGA KÜKITAB KUUSEPUU ALL,
SÜLES UHIUUS PALL,
KAELAS UHIUUS SALL.

ÕHTU OTSA ON KANGESTI KURB OLLA TAL.
KÜLL SIIN KUUSE ALL NAERDI JA KILJUTI!
AGA TELERIS RÄÄGITI HILJUTI,
ET VEEL MAAILMAS LAPSI ON PALJU NEID,
KEL ON KÕHT VÄGA TÜHI,
JA KATKI ON KLEIT.

ÕELDI: NÄLJASEID LAPSI ON MILJONEID!
KUSKIL KÖNNIVAD EMATUD-ISATUD
LAPSED, KODUDEST VÄLJAGI VISATUD...

AGA TEMAL ON KODU,
ON SÖÖK JA ON JOOK,
LAUAL LAIUTAB KREEMINE UUSAASTAKOOK —
SEDA KÕIKE PEAKS TEISTEGA JAGAMA!
OMA SÄNGI VIKS NÄLJASED MAGAMA...

TA KIRJUTAKS NEILE,
ENT KUHU — EI TEA —,
ET SIIN, TEMA KODUS, ON SOE JA ON HEA,
SIIN KÕIK KODUTUD LAPSED KOOS TEMAGA
PÜHI PEAKSID TA ISAGA-EMAGA...

LAPS NUKRUTSEB SÄRAVA KUUSEPUU ALL,
SÜLES UHIUUS PALL,
KAELAS UHIUUS SALL.
SUUR-SUUR MAAILMAMURE ON SÜDAMEL TAL...

TÄHTI TÄHEKE

NÄÄRID

Jõudsin oma valge pluusi hädavaevu õigeks ajaks siledaks triikida ja koolimajja lipata. Astusin saali, ja oh imede imet! Sattusin muinasjutumaailma. Ausõna. Kõik oli hoopis teisiti kui veel täna hommikul. Seintel tantsisid Punamütsike ja Pöial-Liisi, Lumekuninganna ja Burafino, Hunt ja seitse kitsetalle, Pipi Pikksukk ja teab kes veel. Nurgas laiutas kahar kuusk. Selle värvilised küünlad heitsid saali nii pidulikku valgust, et mul läks meel kohe väga-väga rõõmsaks.

«Tule, ma näitan sulle midagi,» ütles Reelike ja võttis mul käest kinni. Läksime kuuse alla. Seal oli kringel. Ma pole kunagi varem nõnda suurt kringlit näinud kui see. Kringli sees põlesid küünlad. 32 tükki. Iga IIb klassi õpilase jaoks üks.

«Oi, kas see on ikka päris kringel! Kes sihukese müraka küll ära jaksab süüa!» imestasin.

«Meie kõik ju sööme. Koos,» vastas Reelike ja vadistas edasi: «Õpetaja ütles, et kõige parem õpilane võib küünlad enne kringlisöömist ära kustutada. Tähti, mis sa arvad, kas see võiksin mina olla? Ma nii tahaksin. Aga ega vist üksi jõuakski neid puhuda. Kutsuksin Maike appi. Mis sest, et tal õppimises mõni neli on...»

Siis vaatasime Reelikesega, kas kõik toolid on ilusasti sirgetes ridades. Säätisime neid oma tähekesega hommikupoolikul. Meie tähekesega oktoobrilapsed joonistasid ka pildid, mis üheskoos seintele üles panime. Kogu meie täheke hakkas meistrimeesteks. Enne klassi nääripidu on ju nii palju tööd, et meistrimehi peab mitu olema.

«Kui näärivana nüüd kohe ei tule, on minul salm meelest läinud,» närveeris Margus.

«Küll ta tuleb, aega on,» rahustas teda Hubert. «Ta ikkagi vana mees, III korrusele annab ronida.»

«Järsku ei tule üldse. Hi-hii. Siis saate pika nina,» itsitas Kristjan. Muidugi näärivana tuli. Kohe pärast seda, kui olime koos emade ja isadega «Kaks sammu sissepoole, kaks sammu väljapoole» ära tantsinud. Näärivana oli väga lõbus ja tal oli palju pakke. Iga laps esines kas luuletuse, laulu või tantsuga. Hubertil oli näärivanale küsimus:

«Mõista, mõista, kes on see:
magus kukil, habe ees!»

«Vaat, nüüd olen hädas. Ei oska ära mõistatada,» ütles näärivana. «Kes tuleb appi, kes arvab kõige kiiremini!»

«See on... See on ju näärivana! Sellesama suure kommikotiga, mis ta meile kaasa tõi!» hüüdsid oktoobrilapsed läbisegi.

Pärast näärivana ärasaatmist tantsisime, nii et jalad valutasi. Ja kringli söime kah viimse tüki ära. Maitstes.

Päris peo lõpus tuli Hubert tõsise näoga minu juurde. «Tähti, Kristjan rääkis, et see polnudki näärivana. Et oli hoopis Reelike isa. No ütle vähemalt sinagi, kas näärivana on olemas või ei ole!»

Mis ma pidin talle vastama!

TÄHTI

Küünal

OTT ARDER

**Elas kord üks küünal.
Kui pimedus lähenes,
süüdati see küünal.
Ja pimedus vähenes.**

**Nii on küünlad tehtud,
et elavad põledes.
Käsikäes elu ja surm
on küünalde tuledes.**

**Elas kord üks küünal
ja põledes lühenes.
Ära põles küünal,
kuid pimedus vähenes.**

Sünnipäev

RUDOLF RIMMEL

Jõudis kätte Kai sünnipäev. Eelmisel õhtul oli isa ütelnud, kui vanaks Kai saab. Aga öösel magamise ajal unustas Kai selle ära. Ta mäletas küll, et tal on täna sünnipäev, aga kui vanaks ta saab, seda ei mäletanud ta enam. Kuid ega sellest miskit häda olnud. Õhtul pannakse sünnipäevaküünlad põlema ja kui Kai need üle loeb, saab ta enda vanuse teada. Iga küünal tähendab üht aastat.

Nii mõtles Kai, kui ta hommikul pärast ärkamist voodis edasi mõnules. Vanaema oli lubanud, et sünnipäeval võib veidi kauem voodis lesida. Praegu toimetas vanaema köögis. Kai tundis õhus tordi magusat lõhna. Ahah, vanaema lubas tordi sisse ka maasikaid peita, meenus Kaile. Maasikaid olid nad suvel koos korjanud ja purkidesse pannud. Ja kirsse paneb ta kindlasti ka, mõtles Kai. Kirsid on neil pudelites hoiul. Ja nendest saab tordile teha ilusa lille ja Kai nime ja number 6... Muidugi, ma saan ju kuueaastaseks, tuli Kaile äkki meelde. Ema oli eile õhtul ütelnud, et homsest võiks Kai minna kuueaastaste klassi, ainult et näärde ajal ei võeta lapsi kooli. Aga Kail oli siiski hea meel, et tema sünnipäev just näärde ajal on. Näärivana teadis tema sünnipäeva alati.

Kai tõusis ja hakkas voodist üles tegema. See töö oli tal juba ammu selge. Pärast hommikusööki aga tuleb Kai tuba ja nende suur elutuba hästi korda ja ilusaks teha. Et kui Jüri ja Malle, Petja ning Ljuba ja Mari ning Liisi külla tulevad, oleks külaliste vastuvõtmiseks kõik valmis. Isa on ikka õpetanud, et kodu peab olema korras ja puhas, külaliste

tulekul aga eriti. Nii austad sa oma külalisi, ütleb isa. Veel armastas ta ütelda nii: «Puhast kodu on ilus kodu.» Ema ütleb, et isal on õigus. Ja kui ema on isaga ühel nõul, siis on nendega ühel nõul ka vanaema. Kai teadis seda ja püüdis oma voodi hästi siledaks sättida. Et päevatekil ainsatki kortsu sees ei oleks. Sest isa armastas ütelda ka sedasi: «Mida tublim laps, seda siledam voodi.»

Kaile meeldis väga, kui isa teda kiitis, ja siis püüdis Kai eriti tubli tüdruk olla.

Kui Kai oli hommikusöögi lõpetanud, helises uksekell. Ukse taga seisis Petja, kes elas naaberkorteris. Isa kutsus teda mõnikord naljatades mitte Petjaks, vaid Pjotr Vassiljevitsiks.

«Kai, kas tort on juba valmis!» küsis Petja sosinal ja nuusutas õhku. «Nii hea lõhn on...»

«Ei ole veel valmis,» vastas Kai. «Vanaema alles teeb... Aga miks sa nii ruttu tulid, Petja!» imestas Kai. «Sünnipäev on alles pärast lõunat, kui isa ja ema linnast koju jõuavad. Nad läksid alles kuuske tooma...»

«Ega ma veel sünnipäevale tulnudki, tulin ainult nuusutama,» vastas Petja veidi solvunult.

«Kai, mis sa seal jälle nii kaua esikut tuulutad, endal tuba kraamimata!» kostis köögist vanaema kurjustav hää. Ega vanaema kuri olnud. Vanaema oli hoopiski hea ja lahke vanaemme. Aga mõnikord meeldis talle kurja häält teha ja Kaiga natuke toriseda.

«Ma pean nüüd minema,» ütles Kai Petjale. «Pean oma toa enne külaliste tulekut täitsa korda tegema. Et kõigil oleks seal hea olla. Sa tule pärast jälle.»

«Kui sa tahad, Kai, siis ma aitan sind,» ütles Petja.

«Aita jah,» vastas Kai, «siis jõuab sünnipäev kiiremini kätte!»

Illustreerinud JÜRI KASS

Kuidas üks täitsamees aurama hakkas

ELAR KUUS

Mängisime Ilmariga toas. Pikapeale tüdisime ja himustasime õue:

«Ema, luba välja!»

«Sajab,» kostis ema. Meie vaidlesime:

«Praegu on vihmavahe.»

«Minge siis. Ainult kui uus valing algab, kaduge kuuse alla.»
Heameelega kihutasime joonelt koplisse. Kuni seal möllasime, rabiseski uus valing. Ilmar kadus kuuse alla nagu kästud. Mina näitasin talle:

«Vaata, kuusel on vaid pisukesed okkad. Ei see puu meid saju eest kaitse.»

«Kuhu ta pääseb, kui ema ütles, et kaitseb,» arvas Ilmar.
«Oled aga tita,» naersin teda, «usud naiste juttu! ... Näe,

kus üks täitsamees varju leiab.» Ja ma volksasin lähima kase alla. Sel olid ilmatud lehelabakad, kuuseokastest sada korda suuremad.

Vihmahoo möödudes lippasime mõlemad toast suupistet lunima. Ema kompas meid käega. Ilmari kohta märkis:
«Kuiv kui krõbusk. Säh leivakonts, võid veelgi väljas vändata.»

Minu üle imestas:

«Kus sina, sögevaim, ligunesid? Märg nagu tiigist tulnud kann... Kulvata end ära.»

Nõnda juhtuski, et mina, täitsamees, pliidit ette asusin ja aurama hakkasin, moka pikka. Aga Ilmar kilkas õues, koppis aknale ja näitas mulle keelt.

Jõgi, mis hakkas järveks

REET KUDU

Jõgi otsis taga oma saba. Saba võinuks olla allikas, kust jõgi algas. Allikas oli pisike ja jõesuu palju suurem. Kõigil madudel on niimoodi, et pea on laiem kui saba. Ja jõgi oli mao moodi.

Agas teisest küljest tähendas allikas jõe algust. Ja pea on enamasti ikka seal, kust miski algab.

Jõgi mõtles ja mõtles ja mõtles. Ega teadnud, kas ta mõtleb pea või sabaga.

Lõpuks tõmbas jõgi end tüdinult keerdu, et mõtlemisest puhata. Ja äkki polnudki enam vaja mõelda. Keerdu tõmbunud, oli jõest saanud järv. Aga järvel pole pead ega saba, üks vesi kõik.

Selges pudikeeles

VLADISLAV KORZETS

Väike Artur ütles juba esimesi sõnu. Kõigile meeldis, kuidas ta räägib, ja iga uue sõna üle rõõmustati. Rõõmustas ka Merike, kuigi vahel muutis teda natuke kurvaks, et vennaga tegeldi rohkem kui temaga.

Ühel hommikul tuli Merike kööki ja ütles peenikese häälega: «Ammi-nämmi, ammi-nämmi . . .»

«Mida!» ei saanud ema aru.

«Melike taha süüa,» selgitas Merike.

«Mille taha!» ei mõistnud ema.

«Süüa!» selgitas Merike ning näitas näpuga suu peale.

Nüüd sai ema aru ning andis Merikesele suure võileiva.

«Ee taha olstileiba, tahab molssi ja pilukat,» piiksus Merike.

«Mida sa ei taha, kas vorsti või!» uuris ema.

«Ahah!» noogutas Merike. «Melike taha molssi ja pilukat.»

«Mida, mida!» küsis ema.

«Molssi ja pilukat,» kordas Merike.

«Räägi ometi selges keeles,» palus ema.

«Ma ju läägingi,» lausus Merike. «Selges pudikeeles.»

Illustreerinud EVI VALDOV

On, ei ole,
on, ei ole . . .
müts on peas,
kuid habet pole,
näguigi on noore moega.

Naerab:

«Näärिताadi poeg ma,
tulid nii, kuis võtsid jalad,
jooksmine on minu ala.
Näärimaal ma spordin üha,
aga nüüd, mil käes on pühad,
mälumängu prooviks õige!

Õelge mulle,
kes on kõige,
kõige, kõige, kõige kangem,
keda ei pea lumehanged,
kes toob naeru laste suule,
küünlasära kuusepuule!»

Käega lõin:

«No mis siin mõelda,
ma võin praegu kohe öelda,
see ei ole miski muu,
kui näärिताat ja nääripuul!»

ERIKA ESOP

Mälumäng

Enne nääre

ELJU MARDI

«EMA, MIKS KÕIK NÄÄRIVANAD KÄIVAD PUNASE MANTLIGA!»
«KAS SA SIIS ISE EI TEA!» IMESTASEMA. «KOOLILASTEL ON KOOLIVORM,
NÄÄRIVANADEL NÄÄRIVORM. TALVEL LUMEGA PAISTAB PUNANE
MANTEL NÄÄRIVANA OOTAJAILE JUBA KAUGELT SILMA.»
«KAS KÕIK NÄÄRIVANAD ON VANAD MEHED?» UURIS PILLE EDASI.
«JAA. NIMIGI ÜTLEB, ET NÄÄRI-VANA.»
«AGA KUI NEED VANAD NÄÄRIVANAD KÕIK KORRAGA PENSIONILE
LÄHEVAD? KAS SIIS EI TULEGI LASTELE NÄÄRIVANASID?»
«TULEB IKKA. NENDE VANADE ASEMELE TULEVAD NATUKE NOOREMAD
NÄÄRIVANAD.»
«AGA KAS IKKA HABEMEGA?»
«KINDLASTI HABEMEGA. VALGE VÕI HALLI HABEMEGA. HABE ON NÄÄ-
RIVANALE SAMUTI NAGU PUNANE MANTEL ETTE NÄHTUD.»
«NÜÜD MA TEAN, ONU PRIIDUST, ONU HENNOST JA MINU ISAST SAAVAD
KA KUNAGI NÄÄRIVANAD,» KILKAS PILLE RÖÖMSALT.
«MIKS SA NII ARVAD!»
«EILE VANAEMA RIIDLES NENDEGA. TA ÜTLES, ET NII NOORED MEHED,
MIS HABEME KASVATAMINE SEE ON. VANAEMA JU EI TEADNUD, ET KUI
VANAD NÄÄRIVANAD PENSIONILE SAADEKAKSE, LÄHEVAD ISA JA
ONU PRIIDU JA ONU HENNO NENDE ASEMELE.»

Illustreerinud JAAN TAMMSAAR

«Minu jätku» —
joonistanud KADI SOOSALU Pärnust

Kelgutamas

**KELGUTAMA VIISIN MA
VÄIKSE ÕE JA VENNA KA.**

**VEND ON MUIDU KANGE,
KUID KUI KUKKUS HANGE,
HAKKAS TEMA PIRISEMA,
TIGEDASTI VIRISEMA.**

REET VEIDENBERG,
Nuija Keskkooli
IVa klassi õpilane

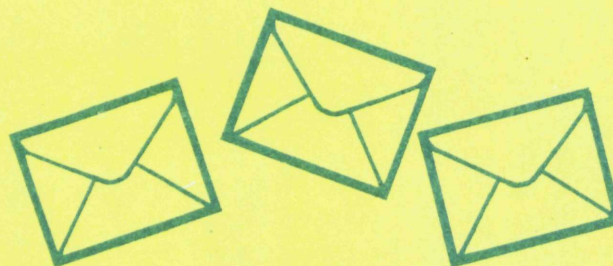
VÄIKE KÜLALINE

See päev, millest ma tahan jutustada, algas tiheda lumesajuga. Lõunaks oli väljas kõige ehtsam lumememmetegemise ilm. Meisterdasime Marisega hiiglasuure memme ja mina oskasin vanaema käest isegi porgandi ninaks nuruda. Meie koer Pässugi tuli memme vaatama. Võtsime Marisega kelgud ja Maris sõidutas mu mäele.

Kui õhtul tuppa hakkasime minema, haaras Maris mind varrukast ja näitas lumememme poole. Näe imet! Memmest sammu kaugusel seisis jänkupoiss. Vist tahtis porgandit kätte saada. Tõime talle keldrist kaks porgandit ja panime maha. Kuid jätku pistis liduma, kuis jalad võtsid. Ootasin terve õhtu ja järgmisegi päeva jätku, kuid ta ei tulnud. Vanaema ütles: «Latsekene, ei tule su jänes rohkem siia. Talle on elu kallim kui täis kõht.»

Viisin porgandid igaks juhuks metsa. Ehk mõni jänes need ikka üles leiab ja mõttes mind tänab.

RINES TANN,
Valga 1. Keskkooli
IVa klassi õpilane

KAUGEL PÕHJAMAAL

Kaugel põhjamaal elasid nääriivanad. Kevadel ja suvel jalutasid nad metsades ja luuletasid laulukesi. Sügisel aga valmistasid näärikingitusi ja pakkisid kottidesse. Talvel muidugi sõitsid nad laste juurde. Nii saabus nüüdki sügis. Oli vaja hakata tööd tegema, aga oh õnnetust! Sinnakanti juhtusid Nohu ja Köha. Otseteed sammusid nad nääriivanade maja juurde. Jalgu pühkimata ja koputamata tormasid nad nääriivanade tuppa. Nääriivanad olid varsti suures köhas ja nohus.

Sellest sai teada väike Kati. Kiiresti küsis ta ema käest luba ja läks lennuväljale. Kati ostis pileti ja rohu ning astus lennukisse. Varsti oligi ta nääriivanade ukselävel. Viisakalt pühkis tüdruk jalad puhtaks, koputas ja alles siis astus tuppa. Andis nääriivanadele rohtu ja nääriivanad said terveks. Siis aitas väike Kati nääriivanadel kinke teha ja nääriivanad jõudsid õigeaks ajaks pakid valmis. Nad olid Katile väga tänulikud ning kinkisid talle valged hobused. Nendega sai Kati kiiresti koju. Nääriivanad aga sõitsid teistele lastele kingitusi viima.

PILLE SIREL,
Tartu 12. Keskkooli
IVc klassi õpilane

VOISTUSTOO

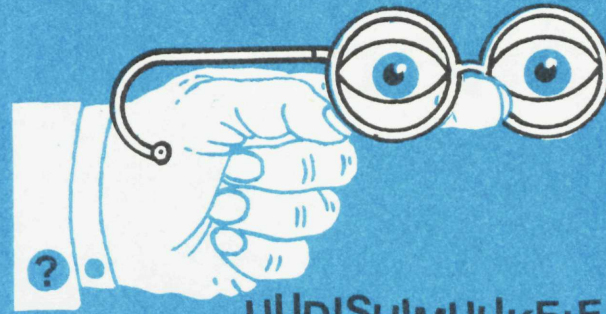
JÄLLE KUTSUME KOOLIELIKUID JA I, II, III KLASSI ÕPILASI KIRJUTAMA NING JOONISTAMA! SEEKORD PÜHENDAME «TÄHEKESE» OMALOOMINGUVOISTLUSE ÜLELIIDULISE PIONEERORGANISATSIOONI 60. AASTAPÄEVALE. OOTAME ILUSAID JOONISTUSI JA HUVITAVAD KIRJUTISI OMA KOOLI OKTOOBRILASTE JA PIONEERIDE KOONDUSTEST, PIDUDEST, MATKADEST, MÄNGUDEST... KIRJUTADA JA JOONISTADA VÕID KA ÕPPIMISEST, OMA PIONEERIJUHIST JA ÕPETAJAST, VANEMATEST JA SÕPRADEST, VABAST AJAST NING KÕIGEST MUUST, MIS ON SULLE HUVITAV. ÄRA SAADA VOISTLUSELE NEID LUGUSID, MIDA SA KUSAGILT LUGENUD OLED JA MIS SULLE MEELDE ON JÄÄNUD. VOISTLUSTÖÖLE KIRJUTA OMA NIMI, VANUS, KOOL, ADDRESS JA SAADA TOIMETUSSE 15. VEEBRUARIKS. ÜMBRIKULE MÄRGI: 200101 TALLINN, PÄRNU MNT. 67a, «TÄHEKE», VOISTLUSTOO.

TALLINN 200101
PÄRNU MNT. 67A
"TÄHEKE"

Jooksmisses, kul maa ei ole pikk, jagaksid kulla ja hõbeda omavahel antiloop ja gepard (kiirus ligi 100 kilomeetrit tunnis). Känguru ja jänes heitleksid pronksmedali pärast. Maratonijooksu (42 kilomeetrit ja 195 meetrit) võidaks jällegi antiloop. Põhjapõder ihaldaks hõbedat ja hobune võiks ehk pronksi saada.

UUDISHIMULIKELE

KUI LOOMAD KORRALDAKSID OLÜMPIAMÄNGUD, KES SIIS VÕIDAKS!

Raamatutest võib loomade võimete kohta lugeda erinevaid andmeid, kuid arvame, et kõrgushüppe võidaks tõenäoliselt delfiin. Kulmedali saaks ta kuue meetri ja kümne sentimeetrise hüppe eest. Järgmised kohad jagaksid omavahel lõhe, pingviin ja känguru. Laft oleks kuskil kolme-nelja meetri kõrgusel. Ujumise võidaks tõenäoliselt purikala. Tema kiirus oleks umbes 100 kilomeetrit tunnis. Mitmed meile tundmatud kalad võivad läbida 80 kilomeetrit tunnis. Isegi delfiin suudab lühikest aega ujuda niisama kiiresti, kui autod linnas sõidavad, ent medali võitmiseks sellest ei piisa.

Illustreerinud HILLAR METS

Meie kutsume külalisi ja peame pldu. Inglise kedagi külla ei kutsu. Kuid kes soovib, võib kelle juurde tahes sisse astuda ja tema tulekust tuntakse rõõmu. Eriti tore komme on Indias: uue aasta esimesel päeval ei tohi keegi olla pahane ega tige. Arvatakse, et missugune oled esimesel päeval, niisugune oled ka kogu aasta.

on niisugune komme, et uusaastaööl pillutakse välja kõik mittevajalikud esemed, alates lauanoudest ja lõpetades vana mööbliga. Ungarlastel peab tingimata olema laual pörsas, olgu või šokolaadist. Ei sööda siis kana, parti ega hane, et önn ära ei lendaks. Tšehhoslovakkias võib kingituse, mis ei meeldi, aasta esimestel päevadel kauplusesse tagasi viia või meeldivama asja vastu ümber vahetada.

KAS UUE AASTA VASTUVÕTMISE KOMBED ON IGAS RIIGIS ÜHESUGUSED!

Ei ole, nii nagu mitte igas riigis ei alga uus aastagi 1. jaanuaril. Ka kuusk ei ole kõikjal uusaastapuu, sest mida ikka metsas ei kasva, seda ka tuppa ei too. Vietnami näiteks luuakse uueks aastaks tuppa mandariinipuu. Birmas langeb aastavahetus kõige kuumemale ajale. Kombekohaselt valatakse inimesi veega üle. Keegi ei pane seda pahaks. Itaalias jälle

Kutsikaga lähen kaasa!

INGLISE KIRJANIK
ALAN ALEXANDER MILNE

Tõlkinud Ingvar Luhaäär

Meest ma kohtasin teel.

Ütlesin tere ja veel

küsisin tema käest:

«Kuhu, onu, oled sa teel!»

«Alla külasse. Enne, kui poemees ukse suleb.

Kas tuled kaasa!»

«Ei, ma ei tule.»

Hobust kohtasin teel.

Ütlesin tere ja veel

küsisin tema käest:

«Kuhu, hobune, oled sa teel!»

Hobu sammu aeglustas vähe

ja ütles:

«Alla külasse. Enne kui tallimees ukseid suleb.

Kas tuled kaasa!»

«Ei, ma ei tule.»

JÜRI RANT

KOER

Kes meist ei tunne koera? Kes meist ei tea, et kui ta saba liputab, tähendab see heameelt ja rahulolu; kui ta uriseb ja hambaid näitab, on aga lood vastupidised. Koer on esimene loom, kes õige-õige ammu hakkas inimesega koos elama, teda jahil aitama ja tema kodu valvama. Muidugi ei olnud need abilised siis veel koerad, nagu meie neid tunneme. Nad

olid koera esivanemad ehk eel-lased. Aga nende kohta ütleb tark raamat entsüklopeedia nii: Koera eellasteks peetakse hunti ja šaakalit.

Inimesega koos elades tuli koeral täita mitmesuguseid ülesandeid. Seetõttu aegade jooksul arenesid välja erinevad koeratõud. Nüüd arvatakse koeratõuge olevat juba neljasaja ümber. Ja neid tuleb

aina juurde.

Niisamuti lisandub iga aastaga tegevusi, kus koerad inimesele kasulikuks osutuvad. Enne kui esimene inimene raketikabiini istus, tegid kosmoselennu ära koerad Laika, Belka ja Strelka. Nemad olid just nagu katselendurid, kes proovisid esimestena, kuidas kosmosesõit elusolendile mõjub. Koer näeb keskpäraselt, kui mitte

Illustreerinud JARONA ILO

Üht naist siis kohtasin teel.
Ütlesin tere ja veel
küsisin tema käest:
«Kuhu, tädi, oled sa teel!»
«Alla külasse. Odrajahu mul osta tuleb,
pean enne jõudma, kui poemees ukse suleb.
Kas tuled kaasa!»
«Ei, ma ei tule.»

Jäneseid kohtasin teel.
Ütlesin tere ja veel
küsisin nende käest:
«Kuhu olete teie, jänkud, nüüd teel!»
«Alla küla taha nõlvakule.
Kaera näpsata tahaksime.
Kas tuled kaasa!»
«Ei, ma ei tule.»

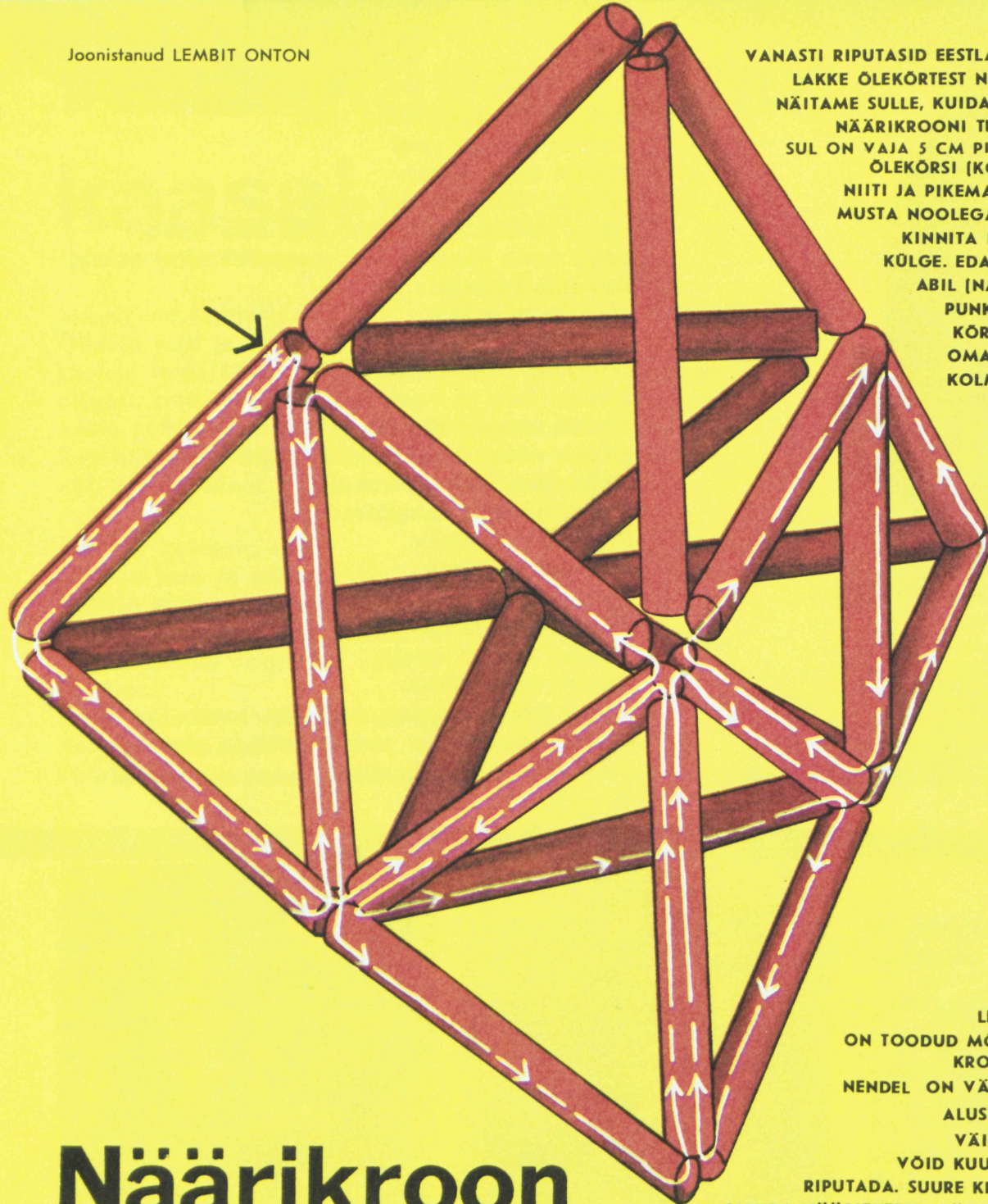
Kutsikat kohtasin teel.
Ütlesin tere ja veel
küsisin tema käest:
«Kuhu oled siis sina, kutsikas, teel!»
«Tahan hullata ja joosta mööda aasa!»
«Vahva! Sinuga, kutsikas, tulen ma kaasa!»

öelda — halvasti. Aga selle puuduse
teeb tasa terav kuulmine ja hiilgav
haistmine. Bernhardiin Barry, kes
oma elu jooksul päästis Alpides
nelikümmend lumevangi jäänud
inimest, olevat hättasattunud haist-
nud isegi kahe meetri paksuse
lumekatte alt. Koera head nina
kasutavad miilitsamehed kurjategi-
jaid jälitades, geoloogid maa-
varasid otsides, gaasitorustiku hool-

dajad lekkekohti kindlaks määrates
ja muidugi iga masti jahimehed
metsloomi küttides.

Koera eluiga ei ole pikk. Kui
inimese eluga võrdlusjooni tõmmata,
siis üks koera eluaasta vastab umbes
seitsmele inimese eluaastale. See-
pärast ei maksa imestada, kui
viie-kuue aastane koer enam mürada
ja mängida ei viitsi. Ta on ju jõud-
nud küpsesse keskikka.

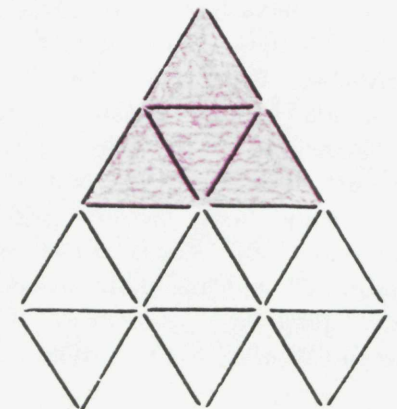
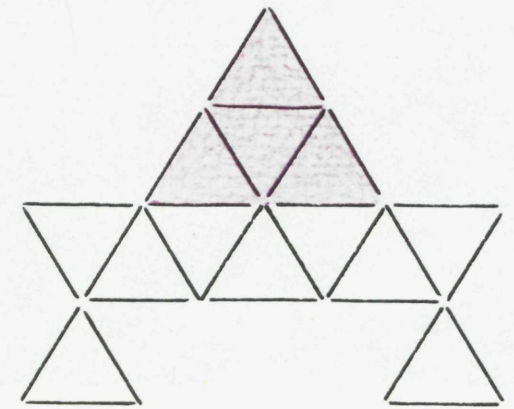
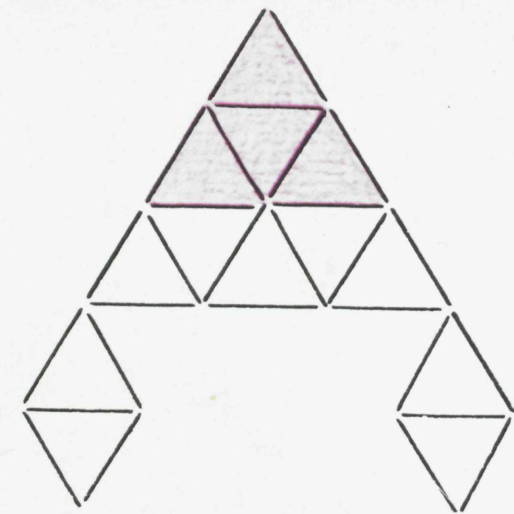

VANASTI RIPUTASID EESTLASED NÄÄRIDE AJAL LAKKE ÕLEKÕRTEST NÄÄRIKROONI. TÄNA NÄITAME SULLE, KUIDAS SAAB ÜHE LIHTSA NÄÄRIKROONI TEGEMIST ALUSTADA. SUL ON VAJA 5 CM PIKKUSEKS LÕIGATUD ÕLEKÕRSI (KOKTEILIKÕRSI), RULL NIITI JA PIKEMAT NÕELA. JOONISEL MUSTA NOOLEGA NÄIDATUD KOHAS KINNITA NIIT ESIMESE KÕRRE KÕLGE. EDASI JUHI NIIT NÕELA ABIL (NAGU NÄITAB VALGE PUNKTIIRJOON) KÕRREST KÕRDE, NII ET TEKISID OMAVAHEL ÜHENDATUD KOLMNURGAD. KUI NIIT LÕPEB, SÕLMI OTS KINNI JA ALUSTA POOLELIJÄÄNUD KOHAST UUE NIIDIGA.

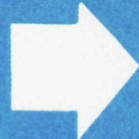
LEHE PAREMAL POOL ON TOODUD MÕNEDE LIHTSAMATE KROONIDE KONTOURID. NENDEL ON VÄRVIGA TÄHISTATUD ALUSTATUD KROONIOSA.

VÄIKESE NÄÄRIKROONI VÕID KUUSELE KAUNISTUSEKS RIPUTADA. SUURE KROONI KÕLGE VÕID SIDUDA NÄÄRIEHTEID, VÄRVILISI PABEREID JMS.

Nääririkroon

UISUTAV EMA PANEB MAGAMA HOKIMÄNGIJAST POEGA. KÕIGEPEALT MÕTLE, MILLINE ON SEE PUUDÜG KOLMETÄHELINE SÕNA LAUSEST, MIS EMA ÕTLEB POJALE. SIIS MOODUSTA SELLE SÕNA ABIL PILDIL KUJUTATU PÕHJAL UUSI SÕNU. MITU SÕNA SAADI

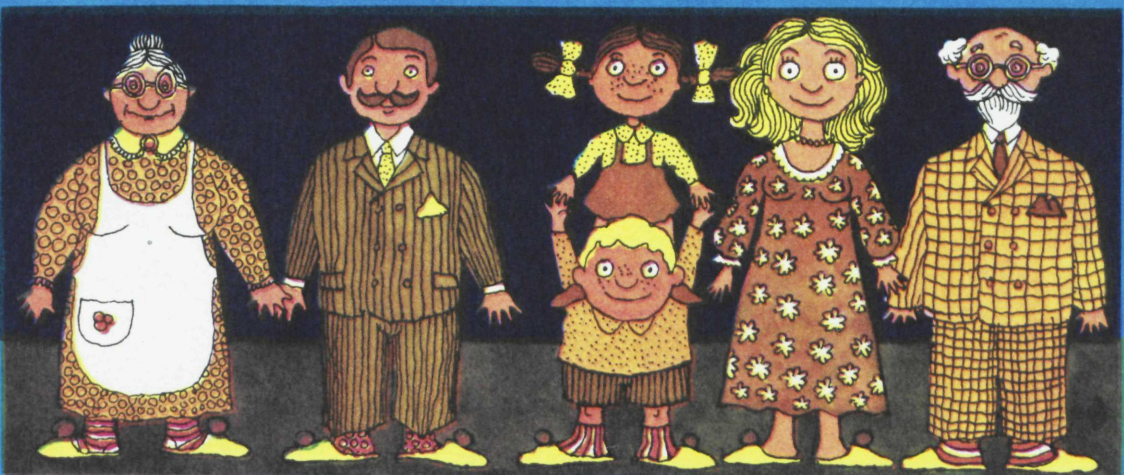

KUMU KADUSID NÄXRIEHTEDI!

KES MÄNGIS NÄXRIYANA!

Joonistanud AARNE VASAR

Kallid lugejad! Tahame teile ka edaspidi teha ilusat värvikat ajakirja. Kuna ajakirja trükkimisega seotud kulutused suurenesid, siis maksab «Tähekesel» üks number alates jaanuarist 1982. a. 20 kopikat.

Toimetust

ELKNÜ Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsioon Nõukogu lastejakiri «Täheke» nr. 12 1981. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 101, Pärnu mnt. 67-a. Toimetust käsikirju ei tagasta.

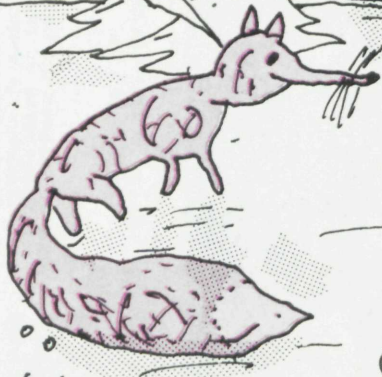
Kolleegium: E. Haamer, V. Kolkas, E. Mardi, H. Mänd, A. Piirma, J. Pirita, H. Rattiste. Telefonid: peatoimetaja E. Mardi 681-495, vastutav sekretär J. Pirita 681-497, vanemtoimetaja J. Rennap 681-497, kunstiline toimetaja J. Tammsaar 681-400, toimetaja A. Jürgens 681-538, toimetaja V. Variksaar 681-496, sekretär 681-400.

Laduda antud 30. 10. 1981. Trükkida antud 19. 11. 1981. Trükkimise maksumus 75 000. Offsetpaber nr. 1. 60 x 90/8. Trükkipoognaid 2. Arvestuspoognaid 2,89. Tingivärvitoimimiseid 8,0. MB-09958. Teelõimise nr. 3641. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkikoda. Tallinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

Esikaanel JÜRI ARRAKU joonistus «Näärikink Tõllule».

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пионерской организации Эстонской ССР «Тягексе» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии Таллин, 200090. Парну маанте, 67-а. АА-рес редакция: ЭССР, Таллин, 200 101. Парну маанте, 67-а. Цена 15 коп. Объем 2 печ. листа. Заказ 3641. Тираж 75 000.

HUVITAV,
MIS VANA SEE
SEAL SÕIDAB,
KOTT KINKE
TÄIS?

1

PAISTAB, ET MULLE
TA NEID KINKIDA
EI KAVATSE. AGA
MULLE MEELDIVAD
JUST KINGID ÜLE
KÕIGE... PEAB
MIDAGI VÄLJA MÖTLE-
MA...
KÄES!

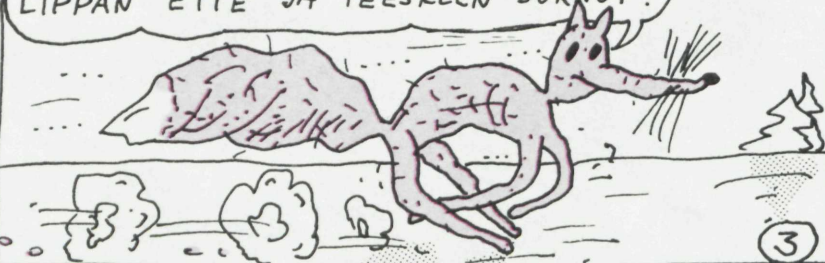
2

OHOO! TÄITSA HEA REBANE
VEDELEB HANGES... SIIT
SAAN ENDALE MÜTSI...

4

LIPPAN ETTE JA TEEKLEN SURNUT!

3

OHHE!

HOISSA

5

NII PALJU
KINKE POLE
MA AMMU
SAANUD...

6

TERE REBANE! KUST SA NII
KOBEDA SAAGI OLED SAANUD?

AH MINA
VÕI?
IKKA
SABAGA,
JÄÄ-
AUGUST

7

EGA MINUGI SABA PAPIST
OLE! KÜLLAP SAAN KAH
KÕVA KINGI... KAS JUBA
TÕMBAN?

8

VARA
VEEL!

NÜÜD TIRI NAGU
SÕJAD!

9

NO MIS MA ÜTLE-
SIN! REBASE OMAD
ON SELLE KÕRVAL
KINGIPOJAD!

10

PÄRN 81